

em Hüs ... grad ha-n-ich um ihre Hand g'froggt un bin abg'wiese worde, un das unter em Vorwand, wil er, dr Vater, scho ne Choix g'macht hat fir si Tochter ... er wird schön aku mit sim Choix! ... wie vielmol hat mr d'Jumpfer Schnitz scho g'sàit, ass se ne nitt will, dà alte Kracher! ... ich ha vielleicht e wenig z'viel pressiert mit em froge ... d'Jumpfer Lisette hat mr allewil g'sàit, ich soll noch warte ... awer ich ha-n-Angst g'ha, ich wird abg'streckt vo dem Herr Spätzle, wo-n-afange-n-allewil do ummefflattert ...

Herr Spätzle (lipft dr Deckel).

Dem g'schieht's jetz emol Recht! (er verschwindet).

Herr Mües (lüegt z'ruck).

Hein ... ich ha g'meint, ich hör rede ... was soll ich jetz afange, wenn dr Herr Schnitz e Madame will mache-n-üs sinere Tochter?

G'sang (Savetier et Financier).

Er thüet mir se refüsiere,
Isch das nitt e wahre Schand!
Ich, wo 's ganze G'schàft thüie fiehre,
Bi nitt güet g'nüe fir ihr' Hand;
Ich bi halt kei Fawrikant!
Was thüet denn dà Kràmer meine,
Glaübt er, 's git sunscht niene keine?
Das steht ihm jetz o gar schlecht,
Ass er thüet verachte d'Kleine ...

Herr Spätzle (lipft dr Deckel un singt fertig).

Dir g'schieht's recht! (er verschwindet).

Herr Mües (lüegt hintere).

Hein ... dasmol ha-n-i jetz glaübt, ich hör singe ... 's isch e Fawrikant, wo-n-er g'chosiert hat fir si Tochter, er hat awer glaüb meh Rhumetisse-n-ass Geld ... un doch thüet er ne schier abete ... 's vergeht kei Tag.

wo-n-er em nitt ebbes schickt ... do isch scho wieder e Hafe voll frischer Hunig g'rischtet fir ne, wo-n-ern derno dr Knecht bringe müess ... awer wart, ich will dir dr Hunig istriche dasmol! ... ich ha ne-n-Idee! ... ich will e Hafe voll brüne Schmierseife rischte un will ne an dr Platz vom Hunig stelle ... dà wird speie ... ha ha ha ... das git e güeter Spass! ... ich will mi gli an d'Arwet mache (er geht hinte-n-üse).

IV. Uftritt.

Herr Spätzle (lipft dr Deckel).

Endlig! ... ich ha g'meint, er will nimmig üsegeh! (er geht üs dr Kiste) vo dem ha-n-i jetz scho nit meh z'riskiere ... dà isch abdankt worde ... un dr Andere bikunnt, wie-n-i g'hört ha, Schmierseife-n-anstatt Hunig ... ich glaüb, ass ihm eso ne Flade d'Hirothsgedanke vertriwe wird ... awer einstwile mach ich mich jetz dervo ... (er lüegt am Fenster) güet ... jetz kunnt dert dr Herr Schnitz selbst un d' Knecht ... jetz ka-n-i nitt furt, ich müess halt wieder in mi Kiste ... (er springt dri un macht dr Deckel züe).

V. Uftritt.

Herr Schnitz, Schambedis.

(Dr Herr Schnitz kunnt hinte-n-ine, dr Schambedis hinte no mit eme Sack uf em Buckel).

Herr Schnitz (züem Schambedis).

Do ... (er zeigt uf dr Mehlschrank) leere-n-Eüer Mehl do dri un trage derno dr Sack wieder z'ruck ins Ma-